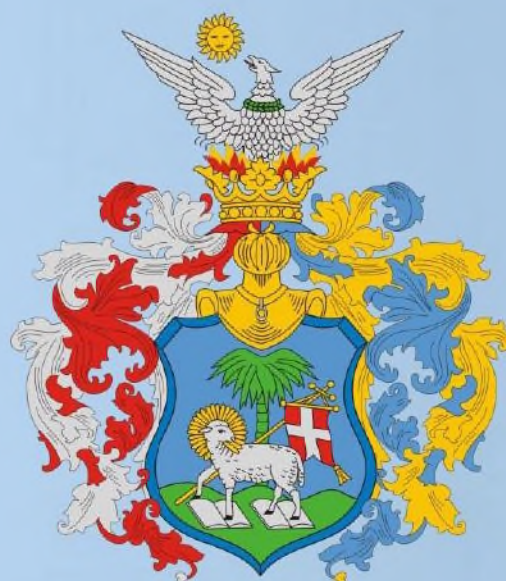

Héty Péter

**DEBRECEN
EZOTERIKUS
TÉRKÉPE
ÉS CÍMERE**

(Hermész városa)

ISBN: 9630039524

2000. (Blue Line Bt.),

Javított, átdolgozott, második kiadás 2020. (Szerzői kiadás)

© Minden jog fenntartva!

„Ekkor a kérők lelkét Külléné-hegyi Hermész
Szólította elő; a kezében fogta a pálcát,
Szép színarany botját, mellyel megigézi halandók
Közt, akinek csak akarja, szemét, vagy szünteti álmát.
Ezzel irányított, mire ők surrogva követték.”

- Homérosz: *Odüsszeia* (XXIV.1.) i. e. 8. század, Devecseri Gábor fordítása -

Szárnyas Hermész szobor (Stróbl Alajos 1889), kezében merkúrbottal, az Arany J. u. – Piac u. sarkán lévő ház tetején (90-es évekig Hungária étterem, a Hungária-palota épülete). Hermész az isteni hírnök, a lélekvezető, a szellem-tudatos, krisztusi ember képe.

Bevezető

Tisztelt Olvasó!

Ez a kis olvasmány nem tudományos értekezés és nem történeti áttekintés az ősi városról, mely napjainkban 200 ezernél is több lelket foglal magában. Azt, hogy mit kezd vele, hová helyezi el saját értékrendszerében az olvasó szabadon eldöntheti. Mindenesetre, nem árt az óvatosság, mert nem kézzel fogható dolgokról lesz szó – nagyon is kézzel fogható dolgokkal kapcsolatban. A mai anyagközpontú tudomány különösen előítéletesen bánik az effélével, bár még mindig nem tudta a számára mindennek alapját képező anyagi részecskék eredetét és örök mozgásuknak okát megtalálni. Ott, ahol a kétpólusú (dialektikus) gondolkodás működik, minden állításnak azonnal keresik az ellentétét, ami teljesen természetes, tehát az úgynevezett szellemtudományokkal foglalkozók részéről sem várhatok egyértelmű megértést. Nem is vehető tehát zokon semmiféle támadás, mivel mindenki saját elméletét tartja mértékadónak. Az itt vázoltakról viszont elmondhatom, hogy nem tartom saját etalonomnak, pusztán egy érdekes észrevételnek, amit ismerőseim biztatására most közreadok. Nem várok tehát egyetértést, mert nincs szükségem a dolgokba vetett hitem megerősítésére, hitem lényege különben sem ezekben a vázlatokban áll, így támadóival szemben sem lenne érdemes megvédésével fáradoznom. Tekintsék egy érdekes észrevételnek, amit ismerőseim biztatására közreadok.

Mindenesetre megköszönöm, ha időt szán valaki eme kis értekezés elolvasására és szívesen ajánlom továbbgondolásra. Ez természetesen különböző irányokat vehet, nézet"eltérésekhez" is vezethet, de aki ezt nem tudja a dialektikus világ törvényeként elfogadni, az jobb, ha nem próbálkozik a kommunikációval. Céлом nyilván nem eme különbségek gyarapítása volt amúgy is zavaros világunkban. Az öncélú értelmezéstől, felhasználástól is örömmel megkímélném az itt következő gondolatokat. Talán némi elvonatkoztatás sem árt majd az olvasónak az értelmezéshez.

Őszintén megvallva, magam sem tudom, hogy milyen céllal teszem közzé értekezésemet, de nem is tartom fontosnak a célzatosságot, mert ha valami működőképes, hasznos, az idővel úgyis megtalálja a helyét, de ha nem, akkor úgyszintén a megfelelő sorsa jut. E sorok alapját képező művem kifürkészhetetlen célját és jövőjét a sorsra bízom két évtizede, az itt olvasható javított átirat már ennek következménye.

Merkúrbot, mint kozmikus szimbólum

Témánk kifejtése érdekében elsőként meg kell vizsgálnunk egy több évezredes, máig is titokzatosnak tűnő szimbólumot amely - mint látni fogjuk - igen mély tartalommal bír.

A jelkép – Hermész botja, avagy merkúrbot – az ezoterikus tanokban az isteni teremtetési folyamat, a megnyilvánulás és ezen belül a földfejlődés valamint a szellemi értelemben vett bukás szimbóluma. Eme kozmikus szimbólum megértéséhez korszakunkban Jan van Rijckenborgh, Rudolf Steiner és Max Heindel adott részletes magyarázatot. Megpróbálom az alábbiakban ezek rövid esszenciáját nyújtani.

Az úgynevezett merkúrbot felső részén egy szárnyas (nap)korong látható, amit egy lefelé haladó keskeny oszlop köt össze az alsó részen elhelyezkedő kisebb (föld)koronggal. Az oszlop körül két kígyó tekeredik. Amikor a merkúrbot a teremtés eredeti menetét szimbolizálja, mindkét kígyó arany színű, ám ha a bukottság jelképeként nézzük, akkor a jobb oldali kígyó fehér színű, a bal oldali pedig fekete. Mindkét kígyó pontosan három fordulatot tesz és farkuk az alsó korongnál, negyedik fordulatként találkozik, fejük a felső korong alatt szembenéz. A kétszer három fordulat és a farkak találkozása összesen hét fordulatot, hét korszakot mutat.

A szárnyas napkorong, mint isteni jelkép régi korokra nyúlik vissza. Mezopotámiából származnak a legkorábbi ismert ilyen szimbólumok, Egyiptomban pedig Hórusz jelképe is volt, aki a sötétség és a

világosság (Osiris-Isis), a dialektikus világ két ellentétes pólusának (újra)egyesüléséből születő gyermek (Hórusz, az örök Fény). Tehát az eredeti egység, az isteni-, szellemi elv, az androgün, az önmagában teremtő (mindkét pólust magában egységbe foglaló) isteni lény – avagy krisztusi lény.

Asszír szárnyas napkorong Nimród városából (i.e. 9.sz)

A hermészi szimbólumnak először a legmagasabb vetületét vizsgáljuk, ahol az isteni teremtési folyamatot szimbolizálja, teljesen arany színben.

	Korszakok	Színkép	Teremtési szakasz, projekciót segítő erők	Életmegnyilvánulás az Istentervben (folyamat szerűen áthatják egymást)
1.	Szaturusz korszak	violaszín	erő-világosság: Mikrokozmosz, éteri erővonalak, láng urai	ásványok tűz szövedékként, mátrixként
2.	Nap korszak	indigókék	fény-erő összeköttetés az apokalipszis négy elemével, arkangyalok	víz fényyszerű kiadásként, éteri növény alakulatok, minták
3.	Hold korszak	kék	hő-meleg, kapcsolat a földdel, angyalok	szent szellem erők formát öltenek, állati jellegű asztrális felhők
4.	Föld korszak	zöld	hang, a léleklény összekötése a szellemmel, forma urai	levegő elem, formai besűrűsödés, elementár testű lélek lények
5.	Jupiter korszak	sárga	kohézió-összetartó erő, belépés a tűzelembe	elme (manasz), a megnyilvánító-teremtő lény, az isten terv kivitelezője
6.	Vénusz korszak	narancsvörös	isteni élet, a teremtés teljesül	belépés a halhatatlan lények seregébe
7.	Vulkánusz korszak	fehér	megnyilvánulás-mozgás: pihenő	Isten népének nyugalma

Megjegyzés: a 4. korszakon belül zajlik a bukás és megmentés külön hetes köre (lásd később).

Amint a fenti sematikus leírásból láthatjuk, az eredeti, isteni teremtés hét lépcsőből, hét napból áll. Tárgyai a teremtetett mikrokozmoszok, eredménye pedig a kiteljesedett mikrokozmosz, mely már a teremtető makrokozmosz képe. Így a mikrokozmosz Istennek önmaga kivetítéseként olyan holografikus teremtetése, mely mint egy mágneses gömb a középpontjából önmaga árad ki, s benne alakul holografikusan a teremtetés kicsiben úgy, mint a Teremtetőben. Természetesen ez is csak egy ész magyarázat az ésszel fel nem foghatóról. Ekkor Isten önmagát látja, megvalósul a hologram, minden a mindenben. Ez a folyamat az eredeti – vagyis az istenterv szerinti, a bukást megelőző – anyagi forma, az eredeti élet- vagy étertest, majd a holdkorszakban az eredeti érzélem- vagy asztrálistest kialakulása, minden korszak végén előrevetítve, megalapozva a következő korszak feladatát.

A holdkorszakot követő negyedik, földkorszakban megy végbe a bukás, jóllehet az nem szerepelt az istentervben. Így a bukás eredményeként alakult ki a szükségrend, amelyben mai fizikai-asztrálistmentális állapotunk csak a megmentés, a mikrokozmosz eredeti állapotához való visszavezetése végett lett kialakítva. Mai állapotunk tehát nem az isteni állapot, ezért nem is tekinthető eredetinek. A földkorszakban az eredeti tudat kialakítása volt a feladat, hogy így lehetővé váljon a következő korszak megvalósítási feladata, az eredeti lélek működése. A lélek mint a Teremtetővel való közvetlen kapcsolattartó a megnyilvánulási formában való tudatosulás után kialakuló princípium, vagyis nem a mai emberlény lelkéről van szó. A tudás fája, vagyis a jó és rossz megkülönböztetésének képessége a holdkorszakban került a teremtetés kertjébe (a mikrokozmoszba) az eljövendő felismerő tudatosulás érdekében.

A mikrokozmoszok egy bizonyos csoportja visszaélt ezzel a még kialakulóban lévő lehetőségével, és öntörvényűen a saját céljaira próbálta azt használni. Pedig ekkor még nem „ehettek” volna a jó és rossz tudásának fájáról, annak gyümölcsseit csak a következő fokon használhatták volna. Ez az isteni tudást hordozó, teremtető erő a tovább nem adás (a két pólus közötti benső cirkuláltatás) miatt felhalmozódott, és ebből eredően feszültséghez, majd az érintett mikrokozmoszok belső robbanásához, maghasadásához vezetett, ami a voltaképpeni bukás, kétségbe esés. Így az eredetileg egységes rendszer a jó és rossz szétválasztott tudatába, a kettéhasadás (dialektika) állapotába került. Ezzel az eredeti Egység rend helyett mikrokozmoszunk, a kettősség világának általunk ma is ismert szükségtörvényei közé került. A teremtető képesség két princípiuma már nem egy mikrokozmoszban, hanem a hasadás állapotában, szétválasztva működött (férfi-nő, jin-jang, stb.). A mikrokozmosz eredeti képességeit elveszítve folyamatosan süllyedt a mai anyagi megjelenés felé, az eredeti teremtetési folyamat mintájára kialakuló jelenlegi, földi (szükség) test formálódása közben.

A bukás előtti ember alighanem más jellegű lehetett, nem a kettősség, a két pólus közötti rezgés jellemezte; Jin-jang helyett inkább a kör és középpontja ábrázolhatná. Ez persze dialektikus tudatunkkal alig-alig megfogható. A bukott mikrokozmoszokban tehát egy ideiglenes lény kialakítása vált szükségessé.

A bukást követően szimbólumunkat, a merkúrbotot így egy másik, anyagi kozmikus szempontból is értelmezhetjük. Bukott Földkorszakunkat ugyanis (a teremtés 4. korszakában) további hét szakaszra tagolhatjuk (megmentési-, vagy visszatérés folyamat). Jelenlegi emberi élethullámunk ennek folyamatnak a közepén tart. . [Emberi élethullámunk a bukott mikrokozmoszok azon csoportja, mely jelenleg emberként ölt testet, az állatoké például egy másik élethullám. Ugyanakkor az Atlantiszi korban az emberként testet öltött lények élethulláma most valahol egész máshol, más formában ölt testet, a fehér kígyó emelkedő ágán közelebb kerülve a mikrokozmosz egykori, eredeti isteni rendeltetéséhez, a teremtési folyamatban.] A mai forduló, vagy középpont két részre tagolja a hét lépcsőt (involúció és evolúció a szilárd anyagság tekintetében – a fekete és fehér kígyók). A jobb oldalon (a fekete kígyó fejétől) lefelé haladva, az involúció (Mars), az anyagba süllyedés vagy az anyagi tudatosság kialakulása megy végbe, míg a talppontonál fordulatot vesz a folyamat és felfelé indul, mint evolúció (Merkúr), ami a régi-új isteni lélek kifejlődése, visszaemelkedés a szellemhez, a megmentési terv szerint.

Az előző korszakok (Fekete kígyó: 1. Hiperborea, 2. Lemúria és 3. Atlantisz) vezettek el ehhez a mostani, 4. Árja korszaknak nevezett szakaszhoz, fordulóponthoz. Az előző korszakok feladata volt olyan lények kialakítása a bukott isteni mikrokozmoszban, akik - jelenleg még mindig kialakulóban lévő - tudatukkal felfogják anyagi megjelenésük feladatát: bukott mikrokozmoszukat önfeláldozással vissza kell juttatni az eredeti Egység állapotba, a teremtési folyamatba. Ennek eredménye mai emberi lényünk. Ehhez szükséges volt a hiperboreai időkben kiépíteni egy élettestet (étertestet) az anyagban, majd a lemúriai korszakban elkezdni kifejleszteni az érzélemtestét (asztráلتest), míg az atlantiszi időkben elindult a kezdetleges gondolkodási képesség (mentáلتest) kialakítása, mely az éntudathoz vezet. Utóbbira csak a visszatérés érdekében, a tudatos önfeláldozáshoz volt szükség. A szükség lény már Atlantiszban is visszaélt öntudatával és hatalmas pusztulást idézett elő az egykori szellemi maghasítás (az Egység megsokszorozása) utánzásával a kettősség anyagi szférájában. Az öncélúság eme veszélyes lehetősége ismét fennáll. A szükségrend involúciós, megelőző korainak beavatásai – az imént vázolt eltérő feladatok miatt - ma már nem megfelelőek. Ma már más fejlettségi fokon van az emberiség jelentős részének fajteste, vagyis éteri, asztrális, mentális testi állapotainak összessége (például a jóga egyes ágai és más okkult gyakorlatok előző korokban az anyagtestben való tudatosulást szolgálták, amit mára az emberiség nagy része el is túlzott, végső célá tett, így ezeket most éppen visszajára fordítva is próbálják használni).

Korszakunkban a domináns szerepet játszó egyedek – a mai, mondjuk európai kultúra képviselői éppen úgy, mint az Ótestamentumban megnevezett, szellemi feladatra kiválasztottak – az anyagiasság bűvöletébe kerültek, visszaélnek képességeikkel és már tisztán látható, hogy a kapott szellemi feladatukat illetően elődjeihez hasonlatosan elbuknak.

Ilyesmi miatt a megmentési impulzus (a Krisztus-Szellem meg-megújuló beereszkedése, tisztító-felemelő erő formájában), kb. 6500 éves időközönként pulzál, erősödik. A mostani a harmincharmadik, és most ér a végéhez, impulzusával újra emlékeztetve minket betöltendő feladatunkra. Minden ilyen folyamat három, zodiákusokkal összefüggő korszakra oszlik, melyek kb. 2150 évig tartanak. Egy zodiákuson belül is körülbelül 700 évenként erősödik a megmentési impulzus. Ezek a ciklusok egymásba fonódnak, körök a körben, hullámtermészet szerűen az amplitúdók különböző mértékű, ám szabályos ritmusú emelkedése-süllyedése megy végbe. A kisebb ciklusok 700 évesek, ilyenkor például az átlagosnál több mester ténykedik, a 2150 éves ciklusoknál hierofánsok, avagy avatárok jöhetnek, míg a 6500 éves ritmusban akár komoly kataklizmák történhetnek teljes megújuláshoz vezetve. Így új lehetőséghez jutnak az egyébként a megmentés számára már szinte reménytelenül elfajult mikrokozmoszok is, míg az éretteket „learatják”, felsegítik a következő szintre.

Időszak	Zodiákus	Feladata a megmentési tervben
1. kb. 6500 évvel ezelőtt	Bika korszak	lélekminőség (Hermész a lélekhozó)
2. kb. 4250 évvel ezelőtt	Kos korszak	én feláldozás Istennek (Ószövetség) *
3. kb. 2100 évvel ezelőtt	Halak korszak	új lélek születés (Újszövetség) **

*külső törvény felállításával **belső törvény felállításával

A fenti táblázatból kitűnik, hogy az általánosan ismert (a bukott világot tükröző) mozgáshoz képest itt a zodiákus visszafelé forog (visszavezető út) és a Halak korszakával most éppen lezárul egy teljes zodiákus-kör, így a Vízöntő, azaz egy új kör (és kor) hajnalán állunk.

Érdeemes elgondolkodni a két fekete-fehér, ellentétesen tekeredő kígyó felülnézeti képén is, mely kettős spirált mutat. A két szín a középpontban találkozik, a fekete fehérré vált, hogy újra kiérkezzen az eredeti kör külterületére. Ez a visszatérés leghosszabb útja.

A legrövidebbet a középső bot szimbolizálja. Ez a spirál felülnézetében az Egy-lényegű középpont. Ebbe bármikor lehetséges átlépni a kígyózó folyamatból, különösen a merkúrbot által szimbolizált metszéspontokra eső, fentebb tárgyalt korfordulóknál. Itt érdemes ismét megjegyezni, hogy a visszajutás tárgya nem az én-lény, a mai ember, hanem a teremtet mikrokozmosz, melyben az én ideiglenesen egzisztál, és azt a feladatot kapta, hogy ezt a nagy alkémia folyamatot, belső transzmutációt, transzfigurációt végrehajtsa.

Tehát kell lennie egy belső vetületnek is az egyénben.

Merkúrbot az emberi erőrendszerben

„Mint fent, úgy lent”

A közismert Hermészi elvnek megfelelően az előző fejezetben ismertetett folyamat az emberi erőrendszerben is tetten érhető.

A gerincoszlop mentén található két úgynevezett prána vezeték, amelyek finom, mágneses erők áramlását biztosítják. A jógában ezeket nevezik *ida*- és *pingala*-vezetéknek. Anatómiai vonatkozásban a szimpatikus idegvezetékekhez társíthatóak, asztrológiában a Halakhoz. A merkúrbot jelképeként pedig ezek a bot körül tekergőző kígyók. A „felszállás” középső csatornáját a jógában *szusumna*-vezetéknek nevezik. Ez az úgynevezett kundaliní kígyó felszállásának a helye. Sajnos manapság az okkult tanok ezt a kígyót csak mint a legalsó, nemi szervekben lappangó erőt értelmezik, és az itt felhalmozódott, legalantasabb dialektikus mágneses erőket (a karmikus múlt minden szennyével együtt) igyekeznek a legrövidebb úton feljuttatni a mindent irányító fejbe, az isteni napkorong helyére. Ezzel a legalantasabb vágy-életet próbálják meg mindenhatóvá tenni, ennek minden fekete-mágikus képességével, melynek a „jelölt” számára súlyos karmikus következményei lehetnek a megszabadulást illetően. Hosszú időre hozzáláncolják rendszerüket a kettősség magerejéhez. Nem lehet ugyanis figyelmen kívül hagyni, hogy még a legmélyebb helyre is a leszállóágon keresztül kell érkezni az eredeti, isteni erővel.

Csak is a szív kundaliníje (lásd később a „Szívfonat” fejezetben) lehet a kiindulási alapja a valódi megszabadulásnak. Jan van Rijckenborgh részletesen és szemléletesen írja le, hogy a szívben vesztegelő szellemszikrának (a lótusz gyöngye, vagy Krisztus szőlőmagja) hogyan kell felszabadulnia, és erejének, a jobboldali vezetéken lefelé haladva az alantas keresztcsonti mágneses központot kitakarítania (legyőznie az onnan uralomra törő kundaliní kígyót, a bukás magerejét), majd felemelkednie. A hermészi idézetnek megfelelően rendszerünkben is végbe kell ennek mennie, ahogy megtette ezt már a názáreti mester is a föld mikrokozmoszában immár 2000 éve a pokolba való alászállásakor, hogy aztán a föld szívéből is szabadon beáramolhasson annak rendszerébe a tiszta szellemi erő. Ezzel minden őszinte törekvő számára szinte közvetlenül elérhetővé vált ez a lehetőség, nem feltétlenül kell hozzá külső közvetítő, mester.

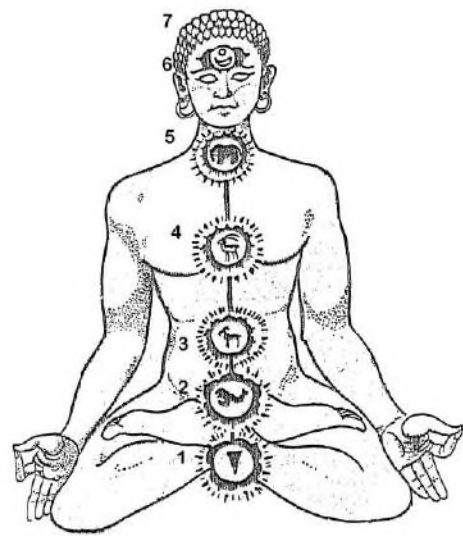
Csak az alászállást követően lehet szó az emberi erőrendszerben a dicsőséges fölfelé emelkedésről a baloldali vezetéken, a világosság-tudat kialakulásáig. A kereszténység misztérium történetében ez Krisztus mennybemenetele. Aki ezt a dialektika gyökérére jár, az csak a haláltermészetén belüli tudattágulásra számíthat, ahonnan már szinte lehetetlen visszavonni az így trónra juttatott, magasra emelt alantas én-tudatot, és a mikrokozmosz hosszú időre a dialektikus

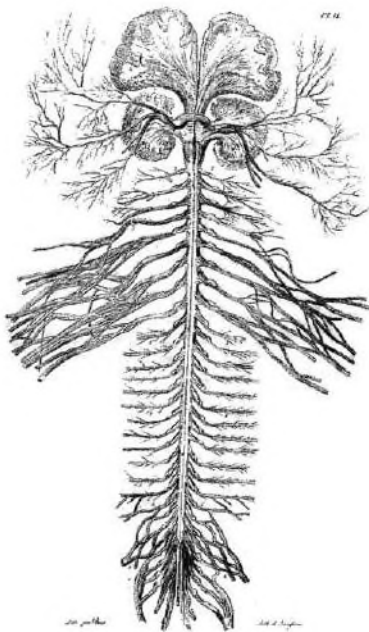
körforgás karmájához láncolódik. Ha viszont a szívből felszabadított szellemi erő köti össze a lentet a fenttel, akkor a két szélső vezetékből eggyé olvadó szusumna vezeték a szív kundalinije által állandó összeköttetést, szellemi kapcsolatot biztosít a rendszer, a lény számára, s így megszűnik a kétség, a kettősség világával való azonosulás.

A gerincoszlop mentén hét erőközpont helyezkedik el, amiket csakráknak neveznek. Ezek az óramutató járásával megegyezően forgó energiakúpok, melyek csúcsai a gerincoszlopon jelzett pontok felé mutatnak. Finom-anyagi örvényeik vonzzák a szükséges erőket az élő szervezetbe. A csakrák rendszerét számos módon kötik az egyes szervekhez, a továbbiakban ezt nagyjából a Dr. Vígh Bélának A jóga és az idegrendszer című könyvében leírtak alapján tárgyaljuk:

1. Keresztcsonti fonat – nemiszerv-érzőkör, végbélnyílás, gerincoszlop legalja
2. Bélfonat – nemi szervek és a köldök között, gyomor alatti idegköteg, belek, lép
3. Napfonat – köldök alatt egy ujjnyival, gyomor, máj
4. Szívfonat – szív, tüdő, kis és nagy vérkör, csecsemőmirigy
5. Garat (gége) fonat – garat, gége, pajzsmirigy
6. Ciliáris idegfonat – szem, agyalapi mirigy a szemöldök közötti terület mögött
7. Agykéreg – fejtető

A csakrák elhelyezkedése az emberi testen

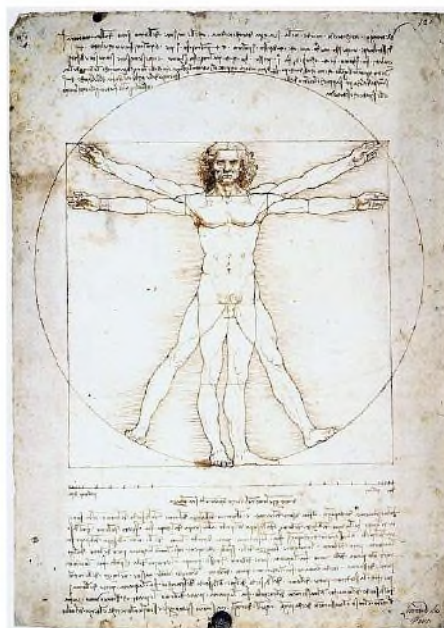
Az idegek kiterített képe is emlékeztet a Merkúrbotra (Charles Bell vázlata 1824)

A világhosszgerő megújító fellépésével az emberi erőrendszerben a csakrák forgásiránya folyamatosan megfordul és az óramutató járásával ellentétesen kezd örvényleni. Az egész rendszer egy másfajta erő beáramlásából kezd töltekezni, az egyes szervek funkciója is más mágneses feladatokra hangolódik, szinte minden atom fokozatosan átalakul, bejárja saját visszatérési útját (transzfigurációját, ahogy Jan Van Rijckenborgh írja). Fokozatosan az isteni teremtetés szolgálatába áll, hisz így már annak ereje áramlik benne, sugárzik belőle, s nem a bukás helyzeti energiáját keringteti a kettősség pólusai között.

Ettől az átváltozási folyamattól függetlenül a csakráknak az egészséges fiziológiás működésben is nagy szerepe van, a finomabb energiákat közvetítik a szervek felé. Egyes természetgyógyász irányzatok ezen funkciójuk szabályozásával is foglalkoznak.

Minden élő organizmus rendelkezik ehhez hasonlatos mágneses erőrendszerrel. Földünkéről Leonardo da Vinci is feltételezte, hogy önálló, élő organizmus, a közelmúltban pedig J. E. Lovelock Gaia-elmélete tudományos igénnyel támasztotta alá ezt a gondolatot.

Az emberi mikrokozmoszok felfoghatók a Föld mikrokozmoszának sejtjeiként. Egy-egy nagyobb emberi mikrokozmosz-közösségnek éppúgy megvan az önálló élete, mint a testen belül a sejtközösségeknek, vagyis a szerveknek. A Föld vonatkozásában ilyen szervekként működnek az egyes nemzetek közösségei, vagy éppenséggel ezeken belül egy város organizmusa.

Leonardo emberi mikrokozmosz ábrázolása

Egy település fejlődése – akár pozitív, akár negatív irányú – mindig egy organikus folyamat. A városfejlődés szociológiai, pszichológiai vonatkozásaival a mai tudományok is foglalkoznak. Egy település működése önmagában is szemlélhető, mégsem választható el a többitől, melyekkel együtt magasabb szintű egységet alkotnak, így építve tovább organikusan az egyre nagyobb egységeket. Eme hatalmas, dialektikus világmindenségünk testét alkotó organizmusnak sem az alsó, sem a felső határai nem beláthatóak a tudatunk számára. Ez az organizmus ráadásul – ahogy már utaltunk rá – az eredeti feladattól eltérően funkcionál az Isten-testben, mint egy rendellenes daganat, amint arra Jakob Böhme is rávilágított.

Minden ilyen rendszernek, mikrokozmosznak megvannak az erőközpontjai. Kiragadva egy város organizmusát ebből a nagy összefüggés rendszerből - szemlélődésünk tárgyaként -, megkezdhetjük egy újabb részlet feltárását, mely tulajdonképpen fejtegetésünk eredeti célja.

Merkúrbot Debrecen erőrendszerében

Az analógiás gondolkodás lehetővé teszi számunkra, hogy az előző fejezetekben ismertetett erővonalakat, erőközpontokat és folyamatokat Debrecen városának organizmusában is megfigyeljük. Még mielőtt bármilyen messzemenő következtetést vonna le bárki, itt nagyrészt csak képletes párhuzamokról lesz szó, melyek magasabb szintű hatását nem vagyok hivatott megítélni és ez irányú túlzásokat másoknak sem ajánlok.

Kezdjük az ida és pingala néven ismertetett erővonalakkal, melyek analógiánk szó szerinti gerincét is képezik. A város ezen erővonalát az említetteknek megfelelően a Petőfi tér és a Nagyerdő között keringő villamosjárat nyomvonala képezi. Az emberi rendszerben ezen erővonalak - mint már említettük - a gerinc mentén húzódó két energia vezetékek, amelyekben a fej és a farkcsont között finom rezgésű mágneses energia kering. Mint tudjuk az elektromos vezetékek körül is mágneses tér rezeg, így pl. a villamosok elektromos felső vezetéke esetében is.

Debrecen egyetlenként megmaradt múltbéli villamos járata eredetileg a mostani útvonal gyalogjárdái mellett közlekedett, mintegy a gerincoszlop két oldalán, tehát a két sín pár között zajlott a többi jármű forgalma. A hetvenes években a két külön-külön futó sín párt az út középvonalára helyezték át, így a pálya most eggyé olvadva egy középső villamos sávot képez. Láthattuk, az ida és pingalá vezetékek egy bizonyos pillanatban az emberi rendszerben is összeolvad a szusumna-vezeték áramában.

A leszálló ág (jobb oldalon) - mint korábban tárgyaltuk - nem annyira szellemi irányultságú, mint a felszálló (bal oldali) ág, melyben az anyagba süllyedést követő szellemhez emelkedés útja követhető nyomon. Debrecen felfelé törekvő templomépületei elsősorban vagy a gerinc mentén, vagy eme felszálló, baloldalon találhatóak (pl. Madách, Attila, Méliusz, Árpád, Komáromi Csipkés Gy., Millennium tereken). Ezzel szemben a sivár, szürke, betonmonstrumokból álló lakótelepek is tulajdonképpen szinte csak erre a leszálló oldalra jellemzőek a város térképén (Tócoskert, Vénkert, Újkert, Sestakert ...).

A kivitelező végtagok – gyártelepek, üzemek, vállalatok, ipari parkok – a gerincoszloptól távolabb, döntő többségükben külterületen helyezkednek el.

Ahogy az ember minden életfontosságú szerve a gerincoszlophoz kapcsolódik, úgy a város legfontosabb funkciói is a villamosjárat által meghatározott gerinc mentén csoportosulnak.

Képzeljünk el tehát egy emberi alak gerincét a város térképére hanyatt fektetve úgy, hogy a farokcsontja a nagyállomásnál végződik, jobbra forduló fejének koponyateteje pedig a DOTE helyén található. Gerince így a Petőfi tér – Piac utca – Péterfia utca – Simonyi utca vonalára esik, és a Pallagi út elején végződik, a villamos vonalán haladva. Ráadásul az emberi szervezet csakra központjai szinte méretarányosan megtalálhatók itt:

1. Keresztcsonti fonat – nemi szervek → Nagyállomás, Petőfi tér
2. Bélfonat – köldök alatt → Piac-Kossuth-Széchenyi utcák kereszteződése, Városháza
3. Napfonat – köldök tájék → Nagytemplom és környéke
4. Szívfonat - mellkas → Bem tér és környéke
5. Garat fonat – torok → Pálma cukrászda – L. F. Zeneművészeti Főiskola vonala
6. Ciláris idegfonat – szem, agyalapi mirigy → Egyetem tér – Gyógyfürdő vonala
7. Agykéreg - fejtető → Egyetemek, DOTE környéke, erdő

Kiegészítés (2019)

Az eredeti írás óta egy újabb villamos vonal (2) is született, melynek képen látható, hogy a hasi napfonat magasságában lép ki az imént vázolt korábbi (1) járat alakjából. Ennek pályája a korábbihoz nagyon hasonlatos emberi rajzolatot mutat, bár még nem áll „saját lábán”. Ki tudja azonban, hogy mit rejteget a jövő? Az újonnan kiépülő debreceni kis körút mindenestre magában hordja a lehetőséget, hogy annak nyomvonalán esetleg majd az új járat szintén a nagyállomástól induljon, s így akár teljesen önálló pályán fusson. Ekkor már két szimbolikus alak rajzolódna ki Debrecen misztikus térképén egymás mellett, az lkrek jegyének hermészi minőségét erősítve.

1. Keresztcsonti fonat (Plexus sacralis)

Hozzá tartozó belső-elválasztású mirigy: nemi mirigyek

Hatóköre az emberi rendszerben: nemi szerv-érzőkör,
végbélnyílás, gerincoszlop legalja

Kapcsolódó zodiákus: Skorpió, Nyilas, Mérleg

A hozzá tartozó bolygó: Mars (-), Jupiter (+), Vénusz (+)

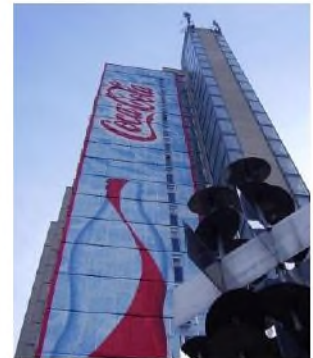
Színe: a karmazsinvörös hét árnyalata

Elnevezése a keleti tanokban: Múládharma csakra

Elhelyezhetősége a város központi erővonalán: Nagyállomás, Petőfi tér környéke

Dr. Víghe Béla rendszerét követve a keresztcsonti központhoz soroljuk a nemi és kiválasztó funkciókat. A vasútállomással kapcsolatban az érkezés és távozás a nemi szerepek, a női befogadás és a férfi behatolás szimbólumaként is értelmezhető. Az állomás közvetlen szomszédja a város erőműve, de a megtermékenyítő magnak, az embereknek – mint a gondolati és magerő hordozóinak – a kiáramlása és befogadása is az állomáson történik. Ezt a jelleget erősíti a város átmenő forgalmának jelentős részét lebonyolító, itt áthaladó 4-es főút is. Ráadásul szinte a város fallikus szimbólumaként emelték ide a 22 emeletes toronyházat, később egy folyadékokat reklámozó falfestéssel díszítve. Debrecenben kevés szökőkút van, de itt, a hólyag funkcionális helyén találjuk az egyik legnagyobbat és legrégebbit, bár az erre közlekedők alig-alig láthatják, hiszen a körülötte lévő fák és bokrok sűrűje „szemérmesen” eltakarja ...

Ez az egyetlen hely, ahol megmaradt a féregként történő közlekedés szinonimája, az aluljáró, melyet ráadásul egyesek olykor sajnos az „ürítés” helyének tekintenek ... Az ehhez a területhez kapcsolódó egyéb tisztátalanságok ecsetelésére talán nincs is szükség.

Az altestben lakik a sötét kundaliní kígyó, melynek hatalmas csata után el kell pusztulnia, hogy az eredeti, isteni erő átáramlásának adjon helyet. A második világháború legnagyobb pusztítását itt vitte véghez a szövetséges légierő szőnyegbombázása. Az új állomás elkészülte után helyezték egymás mellé a villamos sínpárokat: az ida és pingala vezetékek összeolvadtak a szusumnában....

2. Bélfontat

Hozzá tartozó belső-elválasztású mirigy: mellékvese

Hatóköre az emberi rendszerben: gyomor alatti idegköteg, belek, lép

Kapcsolódó zodiákus: Szűz

A hozzá tartozó bolygó: Merkúr (-)

Színe: a narancssárga hét árnyalata

Elnevezése a keleti tanokban: Szvadhána csakra

Elhelyezhetősége a város központi erővonalán: Piac-, Kossuth-,

Széchenyi utcák kereszteződése és környéke

A város legnagyobb forgalmat lebonyolító csomópontja a Kossuth-, Széchenyi- és Piac utcák kereszteződése, a hétköznapi élethez szükséges anyag- és erőáramlás itt a legélénkebb. Ez a környék a város bélrendszereként is felfogható. Itt, a Városházán emésztik meg a város dolgait a városatyák, innen irányítják a város működését biztosító pénzületi és egyéb anyagi eszközök átalakulását, áramlását.

Ennek az erőközpontnak a működése az anyagi energiák áramlására gyakorolt meghatározó szerepe miatt szorosan összefügg a megelőző és a következő erőközpontokkal. Beszédes az ezeket összekötő főútca neve is: Piac utca. Az út korabeli, valós szerepéről kapta a nevét, itt működött a város egykori piaca, de a mai piac is egy utcányira van innen. Anyagi, üzleti státuszát máig őrzi ez a környék. A város pénzületeinek szinte mindegyike erre a környékre csoportosul, csakúgy, mint az üzleti élet más szereplői, irodák, bevásárlóközpontok, vagyis az anyagi eszközök átalakításának, cseréjének helyei.

A szervezetben a legtöbb gyógyszer a gyomorban szívódik fel, s a város egyik legrégebbi és máig legforgalmasabb gyógyszertára, a Kígyó patika itt, a Széchenyi- és Piac utcák sarkán működik. A közelben számos további gyógyszertár is található.

3. Napfonat (Plexus solaris)

Hozzá tartozó belső-elválasztású mirigy: hasnyálmirigy

Hatóköre az emberi rendszerben: köldök, gyomor, máj

Kapcsolódó zodiákus: Rák, Szűz

A hozzá tartozó bolygó: Hold (-), Merkúr (+)

Színe: a sárga hét árnyalata

Elnevezése a keleti tanokban: Manipura csakra

Elhelyezhetősége a város központi erővonalán: Nagytemplom, Kálvin tér környéke

„Az emberi életnek, emberi érzésvilágnak a kínbarlangjából egyetlen kijutás volna, de ez nem fog bekövetkezni: ha az emberiség áttérne a józan, ráállható alapra: szükségleteit elégítené ki, nem agyrémeit, indulatait.”

-Weöres Sándor: A teljesség felé-

A napfonat a dialektikus, én-központú élet erőközpontja, a fizikai test egyik legfontosabb erőforrása, a gyomor, és ez által az egész rendszer működésének meghatározója, erős kapcsolatban az előbbi központtal. Különösen az anyagiasság szemléletű lényeknél játszik főszerepet ez a környék.

Debrecen városának évszázadokon keresztül a református egyház volt a legfontosabb meghatározója, egyben erőforrása. A Nagytemplom és a hozzá tartozó kollégium meghatározó szerepet játszott a város életében csakúgy, mint elődje, a Szent András templom, a ferences kolostor és a közöttük lévő földesúri kúria. Meghatározó szerepét az egyház a második világháború, az egykori Nagyállomás (a régi kundalini) lebombázása után kezdte elveszíteni.

Innen, a Nagytemplomtól jól beláthatóak a város megelőző csakra-pontjai, végig lehet tekinteni az erő- és energia háztartás egész rendszerén, és ez a napfonat-csakra össze is függ a korábbiakkal, különösen a bélfonat erőközponttal. Az egyház befolyásában ez az összeköttetés a mai napig tükröződik, még ha az idők során át is alakult. A Kálvin tér bankjaival és egyéb pénzforgalmi vonatkozásaival pénzügyi szempontból szintén meghatározó szerepet játszik. Az itt található szállodák által befogadott pénzemberek is az anyagiassághoz kötődnek. A Bika zodiákus – lásd Aranybika Hotel – szintén az anyagi röghöz kötöttség minőségét hordozza. Üzletemberek, közéleti személyiségek előszeretettel választják lakhelyül a környező épületek többnyire igen tágas lakásait. A központi fekvés miatt is csak anyagilag tehetősebbek tudnak itt üzlethelységet, lakást vásárolni, bérelni. Az ingatlanok egy része egyházi tulajdon, amelyek bérbe adása újabb anyagi pénzmozgást

jelent. A korai időkben tulajdonképpen ebből a gyomorrendszerből állt a város, térképe szívhez volt hasonlatos, mintegy a későbbi gyomrában hordta a szívét. Újabb szokásként itt kerülnek megrendezésre a különböző étkezésre alapozó, anyagi érdekeltségű fesztiválok, vásárok. Délben itt kongatják a harangot, mintegy megkordul a város gyomra ... Ugyanakkor az itt található egyházi létesítmények kapcsán megemlíthetjük azt is, hogy a reformátusságnak mindig is volt egy erkölcsi értelemben vett tisztán tartó szerepe is, amely a máj méregtelenítő funkciójával enged párhuzamot. Képzőművészeti alkotásokon a Nagytemplomot olykor szemből ábrázolták, fölötte a napkoronggal. A kötélverő céh 1832-es privilégiumának illusztrációján is így látható, pedig a valóságban ez lehetetlen, mert a Nap az épülettel szemben delel, így sohasem kerülhet mögé. Nyilvánvalóan nem a napfonattal való tudatos társításról van szó, de a hely és a Nap szimbolikus kapcsolatára utal az is, hogy a templom tornyainak csúcsán fénylő napkorongok láthatók, s a Nagytemplom mellett található Nap patika is ...

Napkorong ábrázolás az északi égbolton a nagytemplom tornyai között – és a toronycsúcs díszeken máig is (1832-es kötélverő céh privilégiumának illusztrációja).

Ez tehát az életközpont, mely meghatározza az élet milyenségét. Anyagi szempontból lehet, hogy a város már túljutott a virágkorán, minden esetre bízunk benne, hogy az anyagi irányultságot a szellemi követi. Ha az életközpont így az anyagi erővonalaktól a szív felé mozdul, az talán egy másfajta fejlődéshez is elvezet, mely idővel az anyagban is megnyilvánul...

4. Szívfonat

Hozzá tartozó belső-elválasztású mirigy: csecsemőmirigy

Hatóköre az emberi rendszerben: tüdő, kis és nagy vérkör

Kapcsolódó zodiákus: Ikrek, Oroszlán

A hozzá tartozó bolygó: Merkúr (+), Nap (+), Vénusz

Színe: a zöld hét árnyalata

Elnevezése a keleti tanokban: Anáhata csakra

Elhelyezhetősége a város központi erővonalán: Bem tér környéke

„Az ember elveszíti a tudományt, ha elveszíti a szív tisztaságát”

-Nicholas Valois, alkémista (18. század)-

Az előzőekben tárgyalt, funkcionálisan is erősen összefüggő három erőközponttól távolságban is jobban elkülönül a negyedik központ (és a következő háromtól is): a szív.

A hét csakra nem más, mint a hét szín hét-hét árnyalatában megjelenő negyvenkilencszeres rezgési képlet, sugárzást befogadó központ. Az eredeti szellemi elv a hét szín összege, a tiszta fehér-arany fény, amit a prizma hét fő színre és azoknak negyvenkilenc árnyalatára tör. Mint valami legyezőt, a középpontból szétnyílvá vetíti ki a szívarvány teljes spektrumát, ahogy egy magból teljesen új élet bontakozik ki. A hét csakra színskálájának itt, a szívfonatban található a közepe. Catharose De Petri-nél a következőket olvashatjuk erről a prizmáról, vagy szunnyadó „ősatomról” a szívben: „A hét gyújtópont negyvenkilenc sugarat áraszt, és a szentelő műnek a szívben a magsugárzás negyvenkilenc nézetének egyikénél kell kezdődnie. Ezért nevezi a szívet a jelképes beszéd csiszolt drágakőnek.” Ez az alkémisták Lapis Excelsis-e, az elixír, a már említett „szellemszíkra-atom”, melyből az örök élet sarjad.

A Bibliában olvashatjuk: „Minden féltett dolognál jobban őrizd meg a szívedet; Mert ebből indul ki minden élet.” (Péld 4.23). Itt van tehát elvetve az igaz élet csírája, az isteni magerő, amelynek fel kell önmagát áldoznia, hogy – megfelelő körülmények esetén – egy új, hatalmas dolog hasadhasson ki és szökellhessen a „magasba” belőle: „Ha a földbe esett gabonamag el nem hal, csak egymaga marad; ha pedig elhal, sok gyümölcsöt terem.” (Jn. 12.24). A szívből jövő önfeláldozás, az egó félreállításával az igaz önvalót ébreszti fel. A Cshándógja-upanisadban az áll: „Szívem mélyén az önvaló apróbb a rizs szeménél, apróbb az árpaszemnél, apróbb, mint a mustármag, kölesnél is apróbb, de még a köles csírájánál is kisebb...” (3.14.3.) Ugyanerre utal a buddhizmusban a lótuszvirág gyöngye kifejezés is

(Om Mani Padme Hum). „A lényeg, amit ezzel kapcsolatban feltétlenül meg kell érteni, az az, hogy a Szív az emberi lény igazi magja, az a középpont, amely nélkül semmi más nem létezhet. Srí Bhagaván azonban a Szívet egy meghatározott helyen lokalizálta a testen belül, nevezetesen a mellkasban, két ujjnyira jobbra a középvonaltól. - Igen, a bölcsek tanúsága szerint ez a szellemi tapasztalás központja. Ez a szellemi Szív-centrum teljesen más, mint az ugyanezen név alatt ismert fizikai szerv, amely a vérkeringést teszi lehetővé.” – olvashatjuk Sri Ramana Maharsi tanításaiban (A nyílegyenes ösvény). Az eredeti, isteni élet magja, a megszabadulás kiindulópontja tehát itt, a vér átpumpálójában, átömlesztőjében keresendő, a szív jobb felső pitvaránál, méghozzá egy bizonyos atomban, az isteni természet szellemszikra-atomjában. Így talán nem meglepő, hogy a Bem téren áll a Vértranszfúziós Állomás és vele szemben az MTA Atommag Kutató Intézete.

A rózsakeresztesek rózsája a kereszt két szárának metszéspontjára van rögzítve. A szív „rózsája”, a szellemszikra, az „ősatom” az emberi rendszerben a szív jobb, felső pitvaránál található. Ezt szimbolizálva az alkémisták széttárt karú ember alakjának kereszt-test formája is. Debrecen esetében ez a metszéspont a villamos pálya által jelzett gerinc-vezeték, és az azt keresztező nagy forgalmú főút (33-as) keresztjében található. A kissé tojásdad formájú Bem teret az út és a sínpár keresztje négy részre, négy kamrára osztja, bár a nyugati oldalon ma már jóval kisebb a zöldsáv, mint a keletre eső zöldövezet. Hátára fektetett emberünk szívének tehát a jobb felső pitvarában kutatják az atomok titkait – bár nem a szellemit, csak az anyagit, ami akár veszélyes következményekhez is vezethet –, baloldalon pedig a fizikai vért ömlesztik át.

Lutheránus rózsák és kereszt

Rózsakeresztes ábra, közepén rózsák kereszt

A szív a tüdőbe ágyazódik és igen fontos kapcsolatuk van egymással. Nemrég még a Városi Tüdőgondozó Intézet is itt, a Vértranszfúziós Állomás közvetlen szomszédságában kapott helyet. Az egészségügyi intézmények jele is kereszt formájú, pár évtizede még egy kórház is állt itt.

Az érzelmek központja – ahol az asztrális test a fizikaihoz kapcsolódik – a szív csakrában van. Az érzelmileg labilis, kizökkent, megzavarodott embertársaink gyógykezelésével egykor a Bem téren állt kórház pszichiátriai intézetében próbálkoztak. Ugyanitt van a Magyar fájdalom szobra, a Trianoni emlékmű. Nemzeti érzelmeinkhez kötődő ünnepeinken itt, ezen a téren húzták fel ünnepélyesen a város- és az országzászlót. Az ünnepek színhelye hivatalos rítus tere egy városnak. A rítusok eredeti célja a beavatás volt. Az egyik korabeli városkapu is ezen a helyen állt.

5. Garat (gége) fonat

Hozzá tartozó belső-elválasztású mirigy: pajzsmirigy

Hatóköre az emberi rendszerben: garat, gége, pajzsmirigy

Kapcsolódó zodiákus: Bika

A hozzá tartozó bolygó: Vénusz (-)

Színe: a világoskék hét árnyalata

Elnevezése a keleti tanokban: Visuddha csakra

Elhelyezhetősége a város központi erővonalán: Pálma cukrászda – Liszt Ferenc Zeneművészeti

Főiskola környéke

A gége legfontosabb, mindenki által ismert képessége a hangképzés. A város térképére vetített emberalak oldalra forduló fejének pontosan a szájánál található a Zeneművészeti Konzervatórium. A zene és a hang kapcsolata nem szorul magyarázatra. A csakrapont tehát körülbelül a Pálma cukrászdánál lévő forgalmi csomópontra esik, hatósugara pedig a Nagyerdei körútnak az Egyetem tér felé vezető szakasza és a Pallagi út elejének környéke.

Régi alkémista képeken igen gyakran pálmafával jelölik az életfát (pl. Robert Fludd: Philosophia sacra 1626, Jakob Boehme: Aurora 1764) - erre a városcímerrel kapcsolatban később még visszatérünk. Az életfa a gerincvelői idegrendszerben felfelé áramló, és a 12 pár agyidegbe szétágazó életerő jelképeként szerepel az ezoterikus tanokban. Amennyiben a rendszerben működésbe lép a megszabadulási folyamat, ezt az energia áramlást, az életfát átjárja, szinte újjá alkotja az isteni szellemi-erő. Itt, a vágusz ideg határterületén találkoznak a szimpatikus rendszer legfelső dúcai és a szétágazó agyidegek. A gerincvelő a törzs, amelyen felfelé áramlik az energia, majd itt, a gégefonat fölött szerteágazik, akár a pálmafa-életfa koronája. A város erőrendszerének ezen a pontján található az a cukrászda, melyet történetesen a pálmafáról neveztek el.

Ez a csakra szoros kapcsolatban áll az érzelmekkel, hiszen kritikus állapotban például kiszárad az ember torka. Érzelmileg pedig még egyfajta állatiasság bujkál bennünk – amiből legfeljebb a játékos tulajdonságokat vállaljuk fel szívesen. Érdekes módon e vonások szimbólumaként az Állatkert és a Vidámpark szintén a közelben található. Ezekről és a hasonló funkciójú stadiontól induló út másik végén a temető fekszik. Vagyis a haláltermészet érzelm-ösztön világának eredménye az elmúlás.

6. Ciláris idegfonat (szem – agyalapi mirigy)

Hozzá tartozó belső-elválasztású mirigy: agyalapi mirigy

Hatóköre az emberi rendszerben: hipotalamusz, paraszimpatikus

idegdúcok, könny-, és nyálmirigyek, szem

Kapcsolódó zodiákus: Kos

A hozzá tartozó bolygó: Mars (+), Uránusz

Színe: az indigókék hét árnyalata

Elnevezése a keleti tanokban: Adzsna csakra

Elhelyezhetősége a város központi erővonalán: Nagyerdei pihenőpark környéke

Ennek a központnak a szerepe meglehetősen kiterjedt, elsősorban az agykoponyában lévő idegdúcok, mirigyek révén, de a paraszimpatikus rendszeren keresztül a gerincvelővel, a szusumnával is kapcsolatban áll. Nevezik a rejtélyes harmadik szemnek is, amit a tobozmiriggyel azonosítanak. Mindezek miatt egzakt módon nehéz fizikailag behatárolni.

A fej paraszimpatikus dúcai működtetik többek között a könny-, nyál- és orrmirigyeket. Ezek párhuzamaként a Gyógyfürdőt, a Kultúrparkban lévő tavakat, vagy a szökőkutakat kapcsolhatjuk a tárgyalt központhoz. A szusumna, vagy ida és pingala vezetékeken feltörekvő erő a fejbe jut. Ekkor nyílik meg az a bizonyos harmadik szem, mely a farkcsonti kundaliní felhozatala esetén a túlvilági (finomanyagi) szférákba, a szívből induló kundaliní esetén pedig a szellemi-isteni szférákba enged betekintést. Egyiptomban a homlok közepén viselt kígyóval (ureusz), keleten pedig a szemek közé festett ponttal szimbolizálják ezt az eseményt. A lentről feltörő erő szintén két „vizes” szimbólumként mutatkozik meg ezen a környéken. Az egyik a föld mélyéből feltörő gyógyvíz, melyben bárki megmártózhat az itt található termálfürdőben. A másik a földről magasba szökellő víz, a szökőkút. Az Egyetem tér szökőkútja a korábban vázolt emberi fej szemmagasságába esik, és több másik szökőkút is a fejen itt keresztül húzható vízszintes vonalon található.

A harmadik szem új képességének jelképe a híd, mely két partot, két világot köt össze (pl. a keleti festészetben). Debrecen városában az egyetlen ilyen, víz fölött átívelő és két partot összekötő hídja itt, az előbb említett vonal középpontjában, a Nagyerdei Kultúrparkban van.

A szem a vizsgálódás, szemlélődés szerve is, így érdekes idevágó párhuzam a tudományos vizsgálódást folytató Egyetem, amely mintegy rálát a világ működéseire.

7. Agykéreg (fejtető)

Hozzá tartozó belső-elválasztású mirigy: tobozmirigy

Hatóköre az emberi rendszerben: agyi idegek, agykéreg

Kapcsolódó zodiákus: Kos

A hozzá tartozó bolygó: Mars (-), Jupiter

Színe: az ibolyántúli püspöklila hét árnyalata

Elnevezése a keleti tanokban: Szahaszrára csakra

Elhelyezhetősége a város központi erővonalán: Egyetem, pallagi erdő környéke

Ez a központ szoros kapcsolatban áll az előzővel, és ezoterikus körökben vitatják is a két központ bizonyos funkcióinak hovatartozását (pl. a tobozmiriggyel való kapcsolatát).

Az agy, a koponyatető a gondolkodás, a tudomány helye. Debreceni Univerzitás két nagyhírű intézménye, a bölcsész és az egészségügyi kar ebben a zónában található. A város kulturális és tudományos életének jelentős része az itt felszabaduló gondolaterőkre támaszkodik, az egészségügyi oktatás-kutatás, az ide kapcsolódó klinika pedig az egész szervezet állapotára, egészséges működésére van hatással. A test működését központilag vezérlő szerv az agy. A gondolkodásnak a pszichoszomatikus betegségek kialakulásában játszott szerepét egyre alaposabban vizsgálják.

Az öregedés egyik leggyakoribb jellemzője az agy képességeinek változása, a gyengülő memória. A városnak ezen a részén található az öregek otthona, mely egyben elme-szociális intézmény és a vakok- és csökkentlátók otthona is.

A fejtetőt beborító hajkorona a finom erők „antennája”, az emberi erőrendszerben fellevőhelyként működik. A régi hagyományokban sok helyütt emiatt a holdtölte utánra időzítették a nyíratkozást. A Pallagi erdőig terjedő Nagyerdő fáinak lombkoronája fontos szerepet játszik a város friss levegővel való ellátásában. Az erdő haj-koronájában a pallagi műsorátjátszó torony a külvilágból jövő jeleket továbbítja a város lakói felé.

Az isteni erőáram is itt, a koponyánál, a „koponyák hegyén”, a golgotán, a megváltó erő útjának végén fejezi be benső munkáját. Megszabadító értelemben bekövetkezik a múlandó én-tudat teljes halála, ugyanakkor végbemegy a krisztusi mindenségtudat megdicsőülése, a szellemmel való újra egyesülése. A köztemető itt, a „koponyák hegyén”, a fejtető körzetében helyezkedik el.

Gondolatok Debrecen címere kapcsán

„Létet ezek mind más lényektől nyernek; azonban egy szárnyas maga nemzi magát s örökösen maga újul: assyrok ezt phoenixnek hívják; semmi gyümölcsöt, semmi füvet nem eszik: tömjén és balzsam az étke. Ez, miután kerek ötszáz év odalett idejéből, rengő pálmafa ágai közt és lombtetejében karmaival s ragyogó csőrrel fölrakja a fészket, abba fahéjat tesz, meg a nardus zsenge kalászat, porrátört cimetet, s mirrhát, ama sárgasugárút és ráül, s jó illat közt így végzi be életét. S mondják: mely ugyaníly korra kerül majd, apjának teteméből új phoenix jön létre; ez ha erőre kapott s terhét már hordani tudja, fészketől a magas fát tüstént megszabadítja, és kegyesen viszi bölcsőjét s apjának sírját, s át a légen Hyperionnak váráig elérve, terhét Hyperionnak teszi szent küszöbére.”

- Publius Ovidius Naso: Átváltozások, XV. Pythagoras 392, (i.sz. 1-8.sz.), Devecseri Gábor fordítása -

A "De Alchimia" című 16. századi kiadvány allegorikus illusztrációja több ponton is kapcsolható a debreceni városcímer szimbolikájához (életfa, újjászületés, napkorong, bárány-írás).

A fénix madár és alkémiai jelentősége

"Születhet Krisztus ezerszer Betlehemben,
Örökre elvesztél, ha benned egyszer nem."

- *Angelus Silesius: Kerúbi vándor* -

Silesius fenti soraiban adja meg a keresztény tan lényegét, és ezzel nem megkülönbözteti a többi üdvtantól, hanem azok - eredeti értelmükben - közös és egyedül megszabadító alapjára helyezi azt. A belső újjászületés alapvető követelménye a régi lélek elhalásával szembesít. Erre a Szentírás is rámutat a Keresztelő Jánosi tudat állapota által, miszerint "Amannak növekednie kell, nekem pedig alábbszállanom", vagy ahogy Lukács írja: "Aki igyekszik az ő életét megtartani elveszíti azt, és aki elveszti azt megeleveníti azt" (ua. Ján.ev.12.25.), avagy: "Senki nem tölti az új bort ó tömlőkbe". Ez az, amit nem értett meg Nikodémus, amikor Jézus az újjászületésről beszél (Ján.ev.3.4.). A krisztus-lélek vezetővé válásához (vérünk Jordánjában) régi lelkünk alámerítésére, elmúlására van szükség. Magas fokú megértéséről tanúskodik Reiner Maria Rilke is versében:

"Saját halálát add meg, Istenem
mindenkinek, azt mi létében érik,
amelyben vágy volt, ínség s értelem."

- *Nemes Nagy Ágnes fordítása* -

Az én-tudatból táplálkozó (fekete) lélek feláldozása a világosság-lélek megszületése érdekében tehát alapvető követelmény a "megszenteltetés" útján. Lao Ce is erről beszél a Tao Te King-ben: "Aki másokat legyőz az erős; aki önmagát legyőzi az hatalmas" (*Tőkei Ferenc fordítása*) Ez a benső, lelki folyamat tehát az egyetlen, legfőbb vágyból születik, ha úgy tetszik az üdvre vágyásból, mely feltételezi minden más vágy elhagyását, ahogyan a Buddha is tanította. Azt, hogy az egyén életében létrejöhessen ez a helyzet, a sorsa határozza meg, melyet maga idéz elő. Ha nem belső birtoka a megszabadulás vágya, akkor ezt az első, alapvető lépést nem is tudja megtenni. Az önfeláldozásra - a magasabb elv megnyilatkozása érdekében - a benső tűz nélkül nem lesz képes. Ez a legendák áldozata.

A Nap fényének tüzeiben elhamvadó sötét-halandó lélek-madárból arany-piros színű szellem-tűzmadár támad fel (mai gnosztikus rózsakeresztes főnix ábrázolás, Lectorium Rosicrucianum)

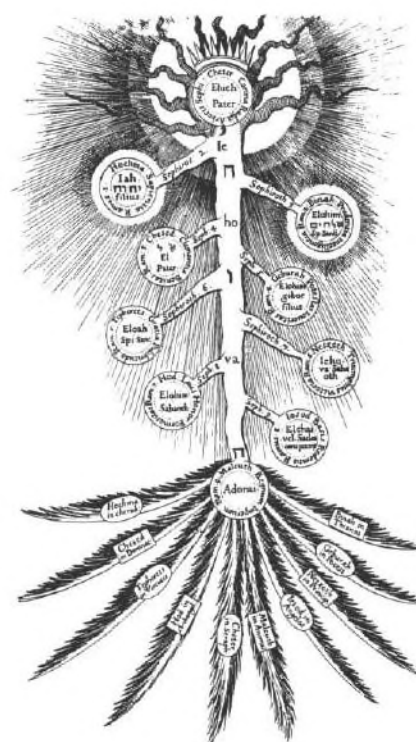
A főnixmadár ennek a nem mindennapi belső tetteknek, pszichológiai állapotnak gyönyörű alkémista allegóriája. Egy előző lényből születik meg, mely önmagát tűzre veti, hogy egy új, csodálatos és hatalmas tűzmadár (piros-arany színű szárnyakkal) keletkezzen belőle. Amint korábban is láthattuk minden idők ezoterikus tanaiban a madárszárny a felemelkedés, a magassághoz való feljutás, a közvetítő nap-szellem szimbóluma (szárnyas Hermész), s mint ilyen végső soron az önmagából Teremtő jelképe is. Az önátadás eme belső tűz-izzásának eredménye tehát a nagy alkémiai "csoda": a régi ólomból egy új, arany keletkezik (halandó lelkünk transzmutációja szellem-lélekké). Ez az alkémisták örök életet hozó vörös pora, mely a "fémeket is transzmutálja arannyá". Ezt az új szellem - testet nevezik az arany menyegzői ruhának, melyet a menyasszony visel, "mert eljött a Bárány menyegzője, és az ő felesége elkészítette magát" (Jel.19.7.). Ez az új, Krisztus-lélek násza, egybekelése a Szellemmel. Ekkor válik az üdvre vágó új lélek - a saját, arany keresztyét cipelő bárány - az "új ég és új föld" részesévé, hírnökévé. Az új föld (test) fölött új, szellemi nap ragyog, melyre a tűzből született Főnix tekintetét emeli. Bárányunk tapasztalata az Írás tanúságán alapszik, azon áll. Aki pedig ezt a tudást megkapja, annak a pap-királyi glória fénye ragyog feje körül, mögötte pedig az élet fája, a jól látható tizenkét ággal (az említett agyidegek). Az életfa alkémista képeken gyakran szerepel pálmafa formájában.

Alkémista és rózsakeresztes életfa ábrázolások

pálmával: Jakob Boehme: Aurora 1764-es

angol kiadás (William Law illusztrációja)

Robert Fludd: Philosophia sacra 1626.

Mennyekben gyökeredző szefirotikus életfa

Ezen képletek és szimbólumok igazi jelentését az elmúlt századokban a külső dogmákban megmerevedett egyházak hegemoniára törekvő üldözései miatt csak a benső megszabadulásra törekvő titkos csoportosulások tagjai ismerték. Mivel ezek jelentéstartamát nem nagyon fedték fel, szimbólumaikat alkalmanként használhatták nyilvános tevékenységeik során is. Nincs is sok értelme az ilyesmit azok számára felfedni, kik nem tudják azt befogadni, mivel céljaik evilágra irányulnak (akár jótékony, javító szándékkal). Az újjászületéssel szembeni értetlenség és ennek veszélye már kétezer évvel ezelőtt is megmutatkozott a Mester szavaira való reagálásokból. Még a közvetlen tanítvány és követő is elbukott, mivel humánus beállítottsága miatt a világ számára akarta kiszolgáltatni, hasznossá tenni ezt a folyamatot (Iskariotes Júdas). Ebből ered az is, hogy rengeteg csoportosulás vagy személy is használta ezeket a jelképeket, kifejezési formákat anélkül, hogy az eredeti (Fónagy által panszofistának nevezett) tanhoz és az erre alapuló csoportokhoz, a lelki transzfigurizmushoz bármi közük lett volna. Világunkban tehát nem feltétlenül eredeti célzatosságukkal jelennek meg ezek a szimbólumok.

Talán a fentiek szolgálhatnak magyarázatul arra, hogyan kerülhettek az alkémisták, rózsakeresztesek és az akkoriban még szintén a szellemi megszabadulás útját kereső szabadkőművesség szimbólumai akár a hivatalos doktrínák, műalkotások, jelképek közé anélkül, hogy ezek is az üldöztetések martalékaivá váltak volna. A fennmaradáshoz olykor az is hozzájárult, hogy nagytekintélyű uralkodók, vezetők is szimpatizáltak, kapcsolatban voltak a „királyi művészettel”, olykor szigorúan titkolva ezt. Ezen tanok iránti, múltbéli történelmi kutatásokat jelentősen megnehezítették, hogy jobbára csak az üldözők rágalmozó iratai, szubjektív és ellenséges leírásai maradtak fenn, vagy az anyagi arany „szublimálása” utáni nyereszkesedési vágyból kutakodók gyakran zavaros munkái. A szabadkőművesség kései, társadalmi-politikai indíttatású irányzatainak idekeverése is tovább ködösítette a képet. Valós információt eme irányzatok szellemiségéről, működéséről csak az igen kis számban fellelhető eredeti „titkos” iratok, néhány kiemelkedő szerző allegorikus műve és néhány, ezekből készült tanulmány, valamint hiteles, belső látással rendelkező szellemi tanítók írásai adnak, melyekkel a tudományos világ is egyre komolyabban foglalkozik C. G. Jung alkémiai tanulmányai óta.

Már Zoltai Lajos is fejtegeti, hogy a városcímer eredetét és jelentéstartalmát nehéz feltárni. Annyit azonban megállapított, hogy végleges formáját több lépcsőben nyerte el. Első formájában csak a bárányt ábrázolta, álló pajzsban, három dombon állva, ahol jobb lábával arany kereszten függő fehér keresztes zászlót tart, mely felé fény övezte fejével tekint. Ez, vagy hasonló kép más városok címerében is előkerül (Korpona, Trencsény, Szeged), ám Debrecenhez kötődően a legrégebből 1563-as keltezéssel maradt fenn dokumentum, bár eredete ennél bizonyosan korábbi. Rudolf magyar király 1600. március 17-én kelt kegyleveléből ismert az első kiegészítés: a pajzs fölé királyi koronával ékesített sisak kerül, melyben a széttárt szárnyú fénix tűzből ágaskodik felfelé, nyakában zöld borostyán koszorúval, továbbá ekkor kerültek oldalára a vörös, fehér, arany és kék rojtok, foszlányok és a bárány lába elé a nyitott könyvek. I. Leopold császár 1689. október 14-én a debreceniek kérésére jóváhagyta a címer kiegészítését a pálmafával, és a ragyogó napkoronggal. Egyéb cirkalmakat is használtak később a címeren, de ezek sohasem tartoztak hivatalosan hozzá. A református egyház is előszeretettel használta a város címerét, de kért és kapott erre engedélyt például a kőműves iparosok és segédek egylete is (1896).

A debreceni címer mellett Hajdúböszörmény és az egykori Hajdú vármegye címere is tartalmaz ősi, alkémiai jelentéstartalmú képleteket. A nap szimbóluma mellett találunk benne egy saját farkába harapó kígyót is, amely tulajdonképpen a fő motívum. Ezt az alkémiában abraxas-nak, vagy ouroborosz-nak nevezték. A bölcsek kövéből készült életelixír, vagy a desztillálás jelölésére is használták. Jelentése: az örök visszatérés a kezdethez, a szellemnek az anyagvilágba bukása, mely örök körforgást okoz, de a visszatérést is magában hordozza az Abszolút birodalmába, az örök

kezdetbe. Ez a szimbólum szerepel már Cleopatra aranycsinálásáról szóló Chrysopheiájában és az ennek másolatát is tartalmazó Codex Casselanus-ban (1565) a görög „hen top an” (Egy a minden) felirattal. Ez utóbbi könyv többek között a híres John Dee alkémista glosszáit is tartalmazza, akinek történetét Gustav Meyrink: A nyugati ablak angyala című könyvéből ismerhetjük. A címerben szárnyas, sárkányszerű ouroboroszt találunk.

Hajdúböszörmény és az egykori Hajdú vármegye címere.

E. A. Hitchcock: Megjegyzések az alkímiáról c. könyvének ex librise, abraxas-szal.

Felirata: Nil nisi parvulis – Csak alázatosoknak (1865)

Alkémiai gondolkodók és Debrecen

Fónagynál a következőket olvashatjuk: "rózsakeresztes páholyok alakulnak és elterjednek az egész kontinensen, még Magyarországon is. De a késői rózsakeresztesek a rózsakeresztes gondolatnak gyenge emanációi, torzulásai csupán. A rózsakeresztes gondolat feloldódott nyelvtársaságokká, tudományos testületekké, kozmopolita tervekké és elképzelésekké, babonává, alkémiává, névtelen félelemmé, reménytelen reménnyé, ..." Találhatunk adatokat ezekről a kései hazai csoportosulásokról, irányzatokról, személyekről, elsősorban a Felvidékről (Tokaj és attól északra), valamint Erdély területéről, keveset Debrecen környékéről is. Így utólag viszont már nem nagyon tudjuk megállapítani, hogy ezek között lehettek-e és kik, akik az eredeti, gnosztikus tannal foglalkoztak. Minden esetre igen komoly érdeklődésről tanúskodnak például a felvidéki Rozsnyói Gömöri Dávid (1708-1795) után fennmaradt irat töredékek.

*Mester és tanítványa a hét bolygói minőség
szimbólumát virágzó életfával, csúcsán
a merkúr jellel (Basil Valentine: Azot, 1605)*

*Kiss Sándor: Alkímisták c. domborműve
a KLTE kémia épületének falán (1974)*

Jártak környékünkön a korabeli nagy beavatottak közül is. Paracelsus vándorlásai során kétszer is volt hazánkban. Pozsonyban (a korabeli alkémisták egyik központi helye) 1537-ben nagy bankettet rendeztek tiszteletére, és különösen tokaji útjait szokták emlegetni, ahonnan délnek ment Erdélybe. Így talán Debrecen környékén is járhatott. Több évig tanított Sárospatakon Johannes Amos Comenius, akiről ismeretes a rózsakeresztes Johann Valentin Andrea-val (a rózsakeresztes alapművek szerzője) fenntartott bensőséges kapcsolata. Comenius 1650-54 között Sárospatakon tanított a Rákóczi fejedelmi család (Lorántffy Zsuzsanna) meghívására. Itteni tartózkodásának második évében készült el a pataki vár titokzatos rózsá alakú erkélye, mely a Sub Rosa nevet kapta. Comenius emlékét máig nagy tisztelettel őrzik hazánkban - elsősorban mint reformátor pedagógusét -, így Debrecenben is. Nálunk sajnos csak az oktatással foglalkozó tetteit éllette tovább az utókor, „holott puerilia studiának, gyermekes foglalatosságnak nevezte iskolai munkásságát” (Fónagy Iván). Magyarországi szellemi (panszofista, gnosztikus) hatását ma már nehéz megállapítani. Nem hagyható figyelmen kívül, hogy többen tőle és köreitől származtatják a korai európai páholymozgalmak eszmeiségét.

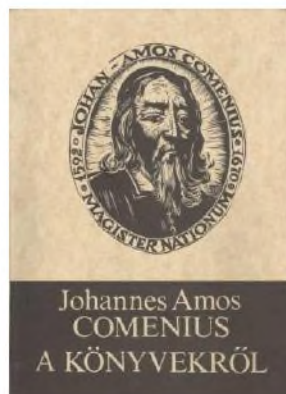
Egyik szemléletes szellemi tanítása „A világ útvesztője, avagy a szív paradicsoma” címmel magyarul is olvasható. Ebben sziporkázó leírását adja minden tan és irányzat elhajlásának, így a titkos tanokénak is. Érdeemes megjegyezni, hogy vendéglátója, I. Rákóczy György is kapcsolatban volt alkémistákkal, és a debreceniek is nagyon tisztelték. Többek között ő adományozta Debrecen városának azt az 56 mázsás harangot, melyhez a Nagytemplom helyén akkor állott Vöröstornyt (a sárospataki torony neve is ez) építették 1642-ben.

Szabadkőműves Comenius

emlékérem előoldala

(1888. Bp., debreceni Déri Múzeum)

Comenius születésének 400. évfordulójára

Debrecenben kiadott könyv (1992)

Azon kutatásokról szóló publikációkban, melyek a „titkos művészettel” foglalkozó személyekről szóltak nem nagyon találkozhatunk debreceni vonatkozásaikkal. Apró bizonyítékok vannak két páholy működéséről Bihar megyében az 1780 utáni időszakban: a Péchy Imre (bihari ispán) vezette álmosdi „Becsületességhez” páholyról (tagjai között Kazinczy és Kölcsey is) és egy nagyváradi, mely valószínűleg a másik elődje volt. A Kazinczy által is méltatott Pálóczi Horváth Ádámról tudjuk, hogy már gyerekkorában egy alkémista, a „híres okkultista” Molnár Pápay Tóth Mihály református lelkész befolyása alá került, majd 1773-75 között Debrecenbe kerülve korhely diákként végzi el a teológiát és később is kötődik ide. 1781-ben nyitották meg Miskolcon Szendrői Török Lajos gróf (Kazinczy apósa) vezetésével az „Erényes világpolgárhoz” páholyt, melynek sorában találjuk például vayai Vay Józsefet (szabolcsi alispán, Tiszán inneni kerületi tábla ülnöke), Fáy Barnát (borsodi főjegyző, debreceni kerületi tábla ülnöke), Török Józsefet (debreceni kerületi tábla ülnöke), de működésüket már 1788-ban be kellett szüntetniük.

A közismert szabadkőműves Kazinczy Debrecentől 35 km-re született (Érsemjén), Sárospatakon tanult 1769-79 között és gyakori vendége volt Debrecennek, ahol évekig lakott (1766-) és tanult is. Többek között ez tartotta össze jó barátaival, Pálóczival, Kölcseyvel és Csokonával, mivel nem kedvelték kollégiumának röghöz kötöttségét. 1816-ig levelezett debreceniekkel. Csokonai síremlékére tervezett „Árkádiában éltem én is” felirat miatt irodalmi vitába is keveredett a debreceni körrel, akik nem ismerték Árkádia magasztos jelentését. Zavaros korszakuk szabadkőműves alakjai, csoportjai már világi dolgokkal is foglalkoztak, de körüket a tiltás ellenére még áthatotta a „titkos művészet” magasztossága is.

A református Debrecen múltjában feltételezhetőek további alkémista, szabadkőműves, rózsakeresztes érdeklődésű személyek, mivel a reformátusok között is igen sokan foglalkoztak akkoriban még ilyesmivel (a szabadkőművesség virágkora a XVII-XVIII. század), és nem egyszer voltak tevékeny művelői, őszintén megszabadulni törekvők, vagy csak műkedvelők. Nem szabad elfelejteni

azt sem, hogy a reformáció éppen az itt tárgyalt titkos társaságok által előkészített talajon nőtt ki egy új-hierarchikus nagy egyházzá. Az sem meglepő tehát, hogy igen sok jelkép, szimbólum került át az ilyen társaságokban működő egyházatyák által, mellőzve később ezek ezoterikus tartalmát, beillesztve az egyház dogmarendszerébe. Az ilyen ezoterikus tendenciák és összefonódások az egyházon belül mára elképzelhetetlenné váltak.

A kései, inkább humanisztikus beállítottságú Magyarországi Szimbolikus Nagypáholy néven, 1886-ban bejegyzett szabadkőműves irányzatnak két páholya működött Debrecenben: a Haladás és a Kőrösi Csoma. Ezek a korábbi, János-rendi rítust egyesítették a skóttal. Feltételezhetjük, hogy a városban az ezredfordulón készült épületekre felkerült számos hermetikus szimbólum ezek ténykedéséhez köthető. A szabadkőművesség hazai történetét 1749-től számítják, de - az utóbbi évszázadban történt világi elhajlás miatt - szellemi szempontból nem érdemes az említett páholyokat vizsgálni, annak ellenére, hogy ősi szimbólumokat ők is használtak.

Mindezekről függetlenül bizonyos sok, számunkra névtelen igazságkereső élt a múltbéli Debrecenben, akik kapcsolatban lehettek hazai társaikkal vagy más, külhoni "beavatottakkal". Főlegesennek tűnik viszont azon rágódni, hogyan és milyen indítatásból kerültek a város címerébe és más helyeire ősi, ezoterikus szimbólumok, hiszen ezek - mint láthattuk - szerteágazó képződményekben maradtak fenn. A lényeg: századok óta ható jelenlétük.

Napjainkban (1996) működik egy aktív, az eredeti, gnosztikus alapon nyugvó, bejegyzett közösség a városban (Az Arany Rózsakereszt Nemzetközi Szellemi Iskolája www.lectorium.hu, az első kiadás óta megszűnt debreceni centrumuk). Sok magányos útkeresőre is következtethetünk az ezoterikus irodalmak olvasottsága alapján, de feltámadtak a kuruzslók is ...

Napjainkban talán még a középkorinál is jóval színesebb a paletta.

Záró gondolatok – az alföldi egzisztencia

Hamvas Béla „Öt génuszában” elég szemléletesen írja le az Alföld, az alföldiség lelkületének egyik lényeges pontját: a szabadság utáni sóvárgást, a pusztaság magányának szüleményét. Az alföldi szegénylegény népmesei alakját ennek motívumaként mutatja be, kinek szegénysége nem a vagyontalanságban, hanem a hontalanságban áll, ideiglenes otthona pedig a természet. „A természetet csak a civilizált ember tartja paradicsomnak ... Aki a természetben él, az tudja, hogy ez nem boldogság, hanem melankólia. A világ, melyben él, az az elmúlásban él. Csak a szellem örök.” Innen a nyughatatlanság, az elvágódás magas hőfoka, az ideiglenes tartózkodás sürgető tudata, a „szegénylegénység” állapota.

Az alföldi egzisztencia magányossága tehát lényeges belső felismerésekhez vezethet el minden köznapi, anyagi hátránya ellenére. Keresztelő János a pusztába menekül a világ nyüzsgése elől, hogy egyengesse az Úr útját és Páthmos szigetének magányában nyilatkoznak meg a Jelenések. Ezt az oldalát az alföldi pusztaságnak kevesen veszik észre, mert csak az tudja felismerni, aki ezt az elcsendesedett állapotot már belsőleg megtapasztalta. Aki ezt nem birtokolja, az jobbára csak a számára nyomasztóan ható tapasztalatokkal találkozik itt, szemben a máshol élénken nyüzsgő intellektussal, az anyagban tobzódó élettel.

Nemzetünk sok nagy emberét kapta innen, és többször is folyamodott ehhez a városhoz, különösen a szabadság vágya által vezérelt történelmi pillanatokban. Ezek által mindig megmutatkozott a „puszta népének” olthatatlan szabadságvágya.

Azok számára viszont, akik a szabadságot az anyagi világban keresik, itt mindig csak további rabság keletkezik, a dialektika törvényeinek megfelelően. Ennek a törvénynek a hatásait az igazi szellemi út belső bejárásával lehet kiiktatni mikrokozmoszunkból, és ennek kollektív eredményeként a nagyobb közösség számára is felszabadítani az így keletkező isteni fényt. Minden sejtnek be kell járnia a maga keresztútját. Az újjá lett sejtekből áll össze az új test. Az lehet az egyetlen segítő tettünk az emberiség irányában, ha elvégezzük, amit el kell.

Szívből kívánom, hogy mielőbb és minél több embert segítsen a számára megfelelő tapasztalás az egyetemes feladat, a belső megújulás felé vezető útján Debrecenben, vagy bárhol a világon!

Debrecen, 1996.

„Elszakadt, alkotóatomjaira bomlott az utolsó láncszem is, amely őt a Földhöz kötötte. ... Szelleme most romolhatatlan testében látta önmagát. ... És most itt volt az ideje, hogy menjen - bár bizonyos értelemben soha nem fogja otthagyni a helyet, ahol újjászületett, hisz örökre annak a lénynek részévé lett, amely az ikercsillagot fogta be kifürkészhetetlen céljaira. Sorsának irányát, ha jellegét nem is, tisztán látta, és tudta, hogy nem kell a fáradságos ösvényt, amelyen idejött, újra megjárnia. ... Lenn a zsúfolt glóbuszon riadó villog a radarok képernyőjén, és nyomkövető teleszkópok firtatják az eget s amit az emberek történelemnek ismertek, véget ért.”

- Arthur C. Clarke: 2001 Űrodisszeia (1968), Göncz Árpád fordítása -

A kezdőlapon látható régi Hungária-palota tetején álló Hermésszel szembeni mozaik, a debreceni Centrum Áruház (ma Alexandra könyvesbolt) falán. Fent fénylő napkorong, merkúrbot (a bolygó jellel, mely részben az ikrek zodiákus jele is) a két kígyó nélkül (már csak a szusumna), és a szárnyas Hermész fej (új, krisztusi tudat), alattuk a XX. század iparának ábrázolásával, valamint bikákkal, mely az asztrológiában az anyaghoz kötöttség szimbóluma, minősége. Utóbbiaktól a fentiekhez három galamb (Lukács 3.22) száll, amely ezoterikusan a háromszorosan újjászületett lélek jelképe. „Ex Deo nascimur, in Jesu morimur, per Spiritum Sanctum reviviscimus, vagyis Istenből születünk, Jézusban meghalunk, a Szent Szellem által újjászületünk”. (1960 Csekovszky Árpád)

Felhasznált irodalom (abc rendben)

Abafi Lajos: A szabadkőművesség története Magyarországon 1900 (reprint: 1993 Akadémia Kiadó, Budapest)

Angelus Silesius: Kerúbi Vándor 1675 (Glatz, Németország, magyarul részletek: Helikon 1991 Budapest)

Arthur C. Clarke: 2001. Űrodisszeia 1968 (1973 Kozmosz Könyvek, Budapest)

Biblia (1983 Magyar Bibliatanács, Budapest)

Baktay Ervin Dr: A csillagfejtés könyve (1989, Szépirodalmi Könyvkiadó, Budapest)

Buka László: Kísérlet (1991 Országépítő 91/4., Budapest)

Carl Gustav Jung: Az alkémia konjunkció 1956 (1994 Kötet Kiadó, Nyíregyháza)

Carl Gustav Jung: A filozófusok fája (2000 Édesvíz, Budapest)

Catharose de Petri: Az Arany Rózsakereszt (Rozekruis Pers, Haarlem, Hollandia, magyarul: 1992 Budapest)

Comenius és Magyarország - Bibliotheca Comeniana 1990 (Magyar Comenius Társaság, Sáropatak)

Comenius, Johannes Amos: A világ útvesztője és a szív paradicsoma 1663 (1977, 1982 Madách/Európa, Bratislava)

Debreczen sz. királyi város Egyetemes Leírása; szerkesztette Dr. Zelizy Dániel 1882 (Városi könyvnyomda, Debrecen)

Dr. Ember Ernő: Kazinczy és Debrecen - Különlenyomat a Pap Károly Emlékkönyvből 1938 (Lekotai nyomda, Debrecen)

Fónagy Iván: Mágia 1943 (reprint: Tinódi Könyvkiadó 1989, Budapest)

Gustav Meyrink: A nyugati ablak angyala (Panteon Irodalmi Int. Budapest)

G. Kapusi Erzsébet: Szabadkőműves tárgyi emlékek a Déri Múzeumban (Déri Múzeum Évkönyve 1969-70, Debrecen)

Hamvas Béla: Tabula smaragdina 1950 (1994 Életünk Könyvek, Budapest)

Hamvas Béla: Az öt génusz 1959 (1988 Életünk Könyvek, Budapest)

Hans Biedermann: A mágikus művészetek zseblexikona 1973 (1989 Kentaur Könyvek, Budapest)

Hermész Trismegisztosz: Corpus Hermeticum (magyarul részletek: A tökéletesség útja 1994, Tabula Smaragdina - A Jó Pásztor 1995, Farkas L. Imre kiadó, Budapest)

Homérosz: Odüsszeia (1983 Szépirodalmi Könyvkiadó, Budapest)

J.E. Lovelock: Gaia 1979 (1987 Göncöl Kiadó, Budapest)

Jan van Rijckenborgh: Az eljövendő új ember 1953 (Rozekruis Pers, Haarlem, Hollandia, magyarul: 1989 Budapest)

Jan van Rijckenborgh: Dei Gloria Intacta (Rozekruis Pers, Haarlem, Hollandia, magyarul: 1987 Budapest)

Jan van Rijckenborgh: Egyiptomi ősgnózis III. (Rozekruis Pers, Haarlem, Hollandia, magyarul: 1989 Budapest)

Karátson Gábor: Leonardo da Vinci - Így élt sorozat (1978 Móra, Budapest)

Kákossy László: Fény és káosz - a kopt gnosztikus kódexek (1984 Gondolat, Budapest)

Kerényi Károly: Hermész, a lélekvezető 1942 Zürich (1984 Európa, Budapest)

Kurt Seligmann: Mágia és okkultizmus az európai gondolkodásban 1948 (1987 Gondolat, Budapest)

Lao-Ce: Tao Te King (Tericum Kiadó 1994 Budapest)

Max Heindel: A rózsakeresztesek világnézete 1909, Theosofia, Leipzig (2013 Gigg-Art, Debrecen)

Magyar aranycsinálók - Válogatta, szerkesztette, utószó: Torda István, Magyar Hírmondó (1980 Magvető, Budapest)

M.Baiget, R.Leigh, H.Lincoln: Az abbé titka - Szent grál, szent vér (1994 General Press kiadó, Budapest)

Ovidius: Átváltozások - Methamorphoses (1982 Európa, Budapest)

Pálóczi Horváth Ádám: Felfedezett titok 1792 (1988 Szépirodalmi Könyvkiadó, Budapest)

Dr. Pressing Lajos: Phoenix (1988 Buddhista Misszió, Budapest)

Reiner Maria Rilke versei - Lyra Mundi (1983 Európa, Budapest)

Roger Cook: The tree of life - Image for the Cosmos (1974 Thames and Hudson, London)

Rudolf Steiner: A földfejlődés szellemi-valós háttere 1911 (1993 Biczó Iván kiadása, Budapest)

Rudolf Steiner: A napkelet és a kereszténység misztériumai 1913 (1994 Biczó Iván kiadása, Budapest)

Rudolf Steiner: A világ, a föld és az ember 1908 (1994 Magyar Antropozófiai Társaság, Budapest)

Sz. Kürti Katalin: A régi Debrecen (1988 Csokonai Kiadó, Debrecen)

Szathmáry László: Magyar alkémisták (1986 Könyvértékesítő Vállalat, Budapest)

Titkos tanítások - Válogatás az Upanisádokból (1987 Helikon, Budapest)

Vígh Béla, Dr.: A jóga és az idegrendszer (1979 Gondolat, Budapest)

Weöres Sándor: A teljesség felé 1945 (1995 Tericum Kiadó, Budapest)

Zoltai Lajos: Debrecen sz. kir. város címere (Tanulmány a 20. század első feléből, Debrecen)

ISBN: 9630039524

**Ingyenes elektronikus kiadás,
az első megjelenés
20. évfordulójára (2020).**

